

Kouzelný jednorozec

Dotek magie

Linda Chapmanová

Kouzelný jednorožec

Dotek magie

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Linda Chapmanová

Kouzelný jednorožec: Dotek magie – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Kouzelný jednorozec

Dotek magie

Linda Chapmanová

Pro Holly a Charlotte Allison

Cover Artwork © Andrew Farley

Interior Artwork © Ann Kronheimer

Published by arrangement with Random House Children's Publishers UK,
a division of The Random House Group Limited.

Translation © Eva Kadlecová Pourová, 2021

ISBN tištěné verze 978-80-264-3904-2

ISBN e-knihy 978-80-264-4043-7 (1. zveřejnění, 2021) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-264-4044-4 (1. zveřejnění, 2021) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-264-4042-0 (1. zveřejnění, 2021) (ePDF)

Kouzelný jednorozec

Dotek magie

Linda Chapmanová

© P R E S S

Kapitola první

Tři kroky, dva kroky, jeden krok...

Soumrak prosvítl vzduchem a bezpečně přistál na druhé straně překážky.

„Hodný kluk!“ vykřikla Laura Fosterová a poplácala ho po šíji. Lauřiny nejlepší kamarádky Mel s Jessicou seděly na svých ponících Stínovi a Slaměnce a tleskaly. Po vyučování strávily dívky celou hodinu stavěním překážkové dráhy na louce patřící ke statku Meliných rodičů.

„Vypadá, jako by létal!“ zvolala Mel.

Laura potlačila úsměv. Kdyby tak Mel znala její tajemství! Přestože Soumrak vypadal většinu času jako obyčejný poník, jakmile Laura pronesla pár kouzelných

slov, proměnil se ve sněhobílého jednorožce, který létat opravdu uměl. Pravdu znali pouze dva lidé – jedna starší dáma, paní Fontanová, a Lauřin kamarád Michael, který bydlel ve městě a měl svého vlastního kouzelného jednorožce.

Laura Soumraka nasměrovala k závěrečné překážce. Mel se rozhodla, že před ní vyskládá řadu květináčů, takže se zdála obrovská.

Laura těžce polkla. Najednou už si nebyla tak jistá, že ji chce skákat. *Co kdyby Soumrak upadl...*

Soumrak zpomalil.

Laura zamlaskala, ale Soumrak ještě zpomalil. Chtěl se překážce vyhnout! Laura se snažila potlačit strach. „Do toho, Soumraku!“ zakřičela a pobídla ho vpřed.

Soumrak opět zrychlil a společně přelétli přes překážku.

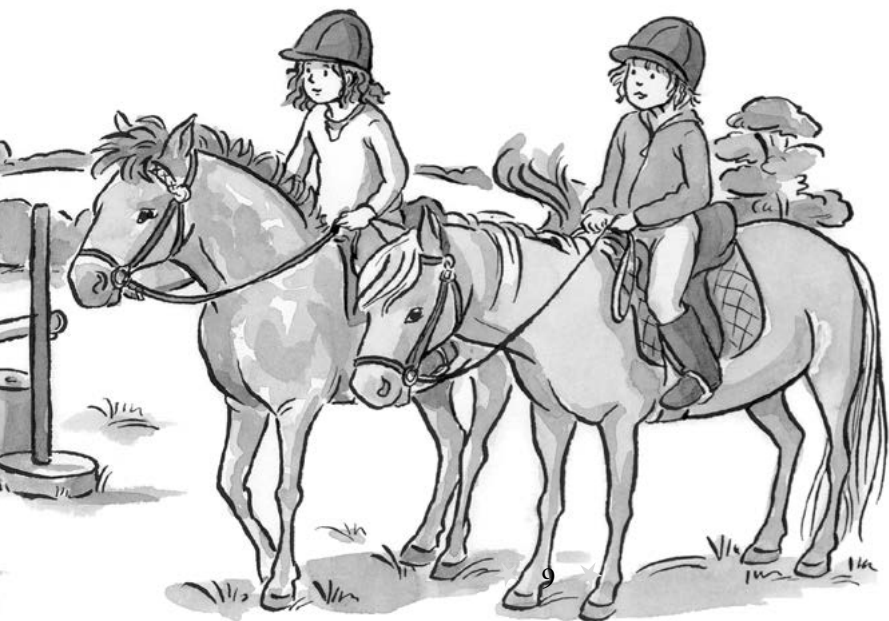
„Hodný kluk!“ vydechla Laura, když bezpečně přistáli na zemi.

„To bylo úžasný,“ prohlásila Mel uznale, jen co Laura se Soumrakem přiklusali blíž.

„Už jsem myslela, že tu poslední překážku nezvládnou,“ odpověděla Laura. „Soumrak hodně zpomalil.“

Mel se maličko zamračila. „To k Soumrakovi nesedí. Snad se neporantil?“

Laura pocítila záblesk znepokojení. „Já nevím.“ Sešla a prohlédla Soumrakovi nohy. Nenašla žádné

viditelné rány či odřeniny. Podívala se mu i na kopyta, ale ta byla také čistá a bez kamínků. „Zdá se mi v pořádku.“

„Možná zpomalil jen kvůli té překážce,“ nadhodila Jessica. „Je fakt veliká.“

„Jo, to je,“ souhlasila Laura. „S těmi květináči vypadá obrovská.“ Všimla si, že slunce už se začíná sklánět za hory, které se tyčily v dálce. „Raději už půjdu. Sejdeme se zítra a uděláme společně ten projekt do školy?“

„Určitě,“ souhlasila Mel. „Ještě nám toho zbývá opravdu hodně. Náš projekt musí být ze všech nejlepší!“

Několik posledních dní pracovala jejich třída po skupinkách. Každá skupinka si měla vybrat nějaký koníček a potom si o něm společně povídat. Následující týden pak měli vše přednést před celou třídou. Laura, Mel a Jessica se samozřejmě rozhodly, že vypracují projekt o ponících.

„Je fakt škoda, že o ježdění na koních budou mluvit i Jadina a Davidova skupinka,“ povzdechla si Jessica.

Mel přikývla. „Ten, kdo není do poníků vysloveně nadšený, se bude pěkně nudit, když bude muset poslouchat hned tři prezentace o tom samém.“

„Tak musíme prostě vymyslet způsob, jak se od těch druhých dvou odlišit,“ prohlásila Laura. „To můžeme udělat zítra.“ Pobídla Soumraka vpřed. „Mějte se, holky, uvidíme se ráno.“

Laura vyskočila Soumrakovi na hřbet a vydala se po příjezdové cestě vedoucí od statku Meliných rodičů k silnici. Soumrakovi se na hřívě blýskaly paprsky zapadajícího slunce. „Dneska jsi byl skvělý,“ pochválila ho Laura. Potom si vzpomněla, jak u poslední překážky zpomalil. „Jsi v pořádku, vid? Nic ti není?“

Soumrak si odfrknul. Laura přemýšlela, co to odfrknutí znamená. Věděla, že Soumrak rozumí všemu, co mu říká, ale že jí může odpovědět jen tehdy, kdy na sebe vezme podobu jednorožce.

Přeci jen pocítila jisté obavy. Možná mu opravdu něco bylo a teď se jí to snažil říct!

Dojeli až na konec příjezdové cesty. Kdykoliv jindy by Laura odbočila doprava k Berouskovu statku, kde bydlela společně se svou maminkou, tatínkem a mladším bráškou Maxem.

